

Kdepak obyčejný lidi jsou

Mirek Černý

Městský se mi smějou, že jsem sedlák,
a říkaj, že mi čouhá sláma z bot.
A u nás na vsi pro všechny jsem městskej,
nikomu a nikde nejsem vhod.

Pro ty, co maj ramena, jsem baba,
že nezkouším nikoho voblafnout.
Pro bílý košile jsem potížišta,
jen proto, že si vždycky vedu svou.

Nemám tušení, kdepak obyčejný lidi jsou.

Ti moudří o mě říkaj, že jsem hloupej,
že nevím ani, kde mám vlastní stín.
Blbci tvrděj, že jsem geniální,
a já prostě nechci nikdy víc než svý.

Pro pracháče jsem jenom línej vandrák,
zvládnú jen tak hrozný písňě psát,
a sousedi si myslej, že mám balík,
já vážně mám se jen tak akorát.

A dál nemám tušení, sakra, kdepak obyčejný lidi jsou.

I stát mě zná jenom z rodnýho čísla
pro účely různějch statistik.
Snad jen ta jedna tuší, že jsem tady,
tak jako slunce, tma a vykřičník!

A já nemám tušení, kdepak obyčejný lidi jsou ...